

hed, men det giver sig mig mulighed for netop at fremhæve, at der årligt bliver indgået aftaler mellem regeringen og kommunerne om fastlæggelse af de økonomiske rammer. Kommunalreformen vil blive fulgt op af en diskussion om en udligningsreform. Der vil være de samme midler til rådighed, som der er i dag, det bliver der ikke ændret på, og der bliver også indført en refusionsordning, som jeg tror hr. Villy Søvndal selv gjorde opmærksom på.

Når det drejer sig om økonomien, bliver der altså tale om, at der vil være de samme økonomiske ressourcer til rådighed som hidtil. Men derudover kommer hele den økonomiske diskussion, som forudsætter, at man både ved, hvad det er for nogle opgaver, kommunerne skal tage sig af, og hvordan kommunernes struktur er. Det er helt naturligt, at diskussionen om bl.a. udligningsreformen ikke har kunnet foregå forud for kommunalreformen, men har måttet vente, til man kender resultatet af den.

Så blev jeg kritiseret for ikke at tale om eksempelvis lægekonsulenter. Jeg skal henvise til, at formanden for Socialudvalget gjorde opmærksom på, at der kommer en såkaldt ekspert-høring, hvor vi netop får mulighed for at vende de forskellige problemer, der er bragt frem i de diskussioner, der har været om lægekonsulenter.

Så skal jeg over for flere gøre opmærksom på, at der bestemt skal være mindst samme adgang til rådgivning og oplysning i de specialiserede sager, som der er i dag. Faktisk tror jeg helt bestemt, at der bliver en bedre rådgivning end den, vi kender i dag, for med etableringen af VISO, altså den organisation, der skal tage sig af viden- og specialrådgivning, får vi nu et nationalt organ, som vi ikke har i dag.

I dag er der en opdeling af området, og derfor kan den viden og den rådgivning, der er adgang til, være forskellig fra amt til amt. Nu sikrer vi, at alle – uanset hvor de måtte befinde sig i landet – får adgang til den samme viden og den samme rådgivning, fordi den bliver etableret i én organisation. Det giver både kommunerne, sagsbehandlerne og borgerne muligheden for at være helt ajour med den udvikling, der måtte ske på de forskellige handicapområder. Det betragter jeg som et markant fremskridt i forhold til situationen i dag, og jeg hørte da også den socialdemokratiske ordfører sige, at det måske er godt nok, at vi får denne VISO.

Det er rigtigt, at VISO ikke kan stå for udredning, men det skal VISO heller ikke. VISO's opgave er at indsamle den viden og erfaring og

give den meget specialiserede rådgivning, der måtte være brug for. Selvfølgelig er en myndighedsopgave, og i og med at det er kommunen, der som myndighed skal varetage den, er det selvfølgelig også kommunen, der skal sørge for udredningen. Men alt andet lige vil både den berørte borger og især den pågældende sagsbehandler have meget mere viden som grundlag for at træffe afgørelse i forbindelse med udredningen.

Kl. 13.25

Et par af ordførerne rejste en diskussion om demokratiet i de kommunale servicecentre; sådan tror jeg det blev udtrykt fra hr. Villy Søvndals side, og fru Lotte Bundsgaard var også inde på det. Jeg går ud fra, at ordførerne refererer til indenrigsministerens lovforslag om servicecentre, hvor der lægges op til, at oplysninger vil kunne videregives fra servicecentre til socialforvaltningen for at gøre sagsbehandlingen nemmere. Forslaget er faktisk en undtagelse til § 29 i forvaltningsloven, hvorefter der kræves samtykke ved udveksling af oplysninger mellem forvaltningerne, men ideen med det er, at arbejdet bliver smidiggjort, og at der bliver et bedre samarbejde mellem servicecenteret og forvaltningen. Den enkelte borger vil selvfølgelig som altid have adgang til informationerne vedrørende den pågældendes egen sag. Der er adgang til indsigt i oplysningerne, det gælder også for servicecentre, så nu håber jeg, eventuelle misforståelser er opklaret.

Så skal jeg sige til fru Ida Jørgensen, at det er, som om fru Ida Jørgensen helt har glemt, at der også er ankemuligheder. Det er jo ikke sådan, at vi med kommunalreformen ændrer de ankemuligheder, som findes i dag, overhovedet ikke. Når kommunen har truffet en afgørelse i en sag, har borgeren mulighed for at henvende sig til de sociale nævn, og det var der faktisk 31.127 borgere som gjorde i 2003. Der er yderligere mulighed for, at Ankestyrelsen kan komme ind i sagen, så hele ankesystemet er intakt, og det skal det selvfølgelig også være.

Derudover har vi på bl.a. anbringelsesområdet givet både nævnene og Ankestyrelsen yderligere beføjelser til at følge op på, om kommunerne overholder lovgivningen, og det skal selvfølgelig også være sådan. Jeg synes, det netop er vigtigt for borgeres retssikkerhed, at de har ankemulighederne, og jeg siger det for lige at understrege det, for det virkede simpelt hen, som om fru Ida Jørgensen helt havde glemt det.